

II keskkool valis direktori

Esmaspäeval, pool nädalat enne uue kooliaasta algust, valis Haapsalu II keskkooli kollektiiv endale uue juhi. Põhjus polnud endise direktori saamatuses. Valentina Kašina juhtis kooli kaks aastat ja sai sellega hakkama, küll iseenda tervise arvelt. Noorele naisele, emale, käib nii suure ja erinevrase kooli juhtimine üle looduse antud võimete. Haigla ja validoolitablid sundisid välja ja otsustama. Direktori kirjutas lahkumisavalduse ja jäi veennistele vaatamata selle juurde. Samas koolis tahab ta jätkata vene keele ja kirjanduse õpetajana.

Valimiste hetkeks oli vabaksjäävale direktoritoolele nõus asuma üksainus kandidaat — 28-aastane Viktor Mazanov. Mees on sama kooli viisistlane, avalduse kirjutamise ajal töötanud seal kehalise kasvatuse õpetajana aasta. Eelmisel aastal lõpetas kaugõppe teel Krasnojarski Pedagoogilise Instituudi.

V. Kašina: «Viktor Mazanovil on koolijuhi ameti tarvis kaks eelist. Need on noorus ja ineesugu. Ega ta kohe nõustunud, pool aastat püüdsin seda mõtet talle omaseks rääkida. Magus elu direktorit ei oota. Kool on seitsme aastaga näinud kolme juhti. II keskkoolil on oma iseärasused, mis siinset elu keerulisemaks ajavad. Õpilased tulevad ja lähevad, õpetajad tulevad ja lähevad. Põhjuse ei tohiks teadmata olla. Õpetajatest ligi kolmveerandi abikaasad võidakse iga hetk ümber paigutada. Samal põhjusel vahetuvad õpilased.

Viktor Mazanov ja Valentina Kašina.

Mihhail NAUMOVI foto

Kust nad tulevad ja kuhu lähevad, polevat meie asi teada. Pidime kooliaastat alustama 1100 õpilasega, nüüd seisame fakti ees, et 1. septembril peame vastu võtma sadakond rohkem.

Õppealajuhatajad on püsi-kaadrist ja kogenud. See annab julguse direktori vahetamiseks. Peamine, mida uelt juhilt oodatakse, on majandusasjade korraldamine ja hea organiseerimisvõime. Töö meetodilised peensused tulevad aastatega.»

Kuulati Viktor Mazanovit. Senitehtut ta pea peale pöörata ei lubanud. «Amet on uus ja vastutusrikas, garantiid, et kõik õnnestub, ei julge anda. Püüan. Keegi meist pole

halvasti töötanud, aga mäletan oma kooliaega. Siis oli meesdirektor ja vähemalt kord oli koolis rangem.»

Hakkas kiskuma sinnakanti, et V. Mazanov jääbki ainsaks kandidaadiks. Aga ei. Koguti sõakust ja koolitahvlile kirjutati veel kahe nimed: ajaloolane ja klassivälise töö organisator Olga Telitsõna ja matemaatik Antonina Semjonova.

A. Semjonova: «Täna teid, kolleegid, usalduse eest, aga direktoriks ma ei hakka. Olin, siinsamas koolis, ja tean seda tööd. Olla direktor või õpetaja on kaks täiesti erinevat asja. Ma ei taha, kui tahaksin, ei saa hakkama.» Ei aidanud kolleegide veennine, ka kommunisti südametunnistu-

sele viitamine. Inimene ise teab, mida suudab ja tahab, hea, et sellest hakatakse aru saama.

Sealsamas kirjutas avalduse O. Telitsõna. Ta selgitas: «Minu ülesseadmine ei tulnud ootamatult. Teadsin seda. Suure programmi väljatöötamiseks ei jäänud aega. Ühte tean, olen kogenud: meie ajal on vaja vabaneda juhtkonna ülemvõimust, see peab minema ühiskondlike organisatsioonide kätte. Olen noor, mul on vähe kogemusi, ehk seepärast peetakse mind veidi liberaalseks.»

Kui O. Telitsõnale ei tulnud ettepanek üllatusena, siis osale õpetajatest küll. «Olete kindel, et teie abikaasad ühel päeval mujale teenistusse ei viida?» küsisid kolleegid. «Kui korteri saan, olen valmis siin 10 aastat töötama,» kõlas vastus, «oleme mehega selles kokku leppinud.» «Teete oma tööd hoolsalt, aga mäletan, et alati kurtsite, kuidas ei jätku nii palju aega, kui vaja oleks. Direktoriamet nõuab palju enamat, pealegi on teil kaugõppekool pooleli, perekond kodus. Kas ei tule liigset närveldamist?»

Enne hääle andmist manitses direktor kirgi talitsemata ja kainelt kaaluma, siis asus tööle matemaatikutest hääletugemiskomisjon. Urnis oli 53 sedelit (pretendendid jäid kõrvale). V. Mazanovi poolt oli 36, O. Telitsõnat toetas 15 kaastöötajat. «Rahulikku tulemust, häid lapsi,» soovis haridusosakonna juhataja Hanned Danilov ning paistis valimiste tulemustega üpris rahule jäävat.

Lehte ILVES